

Δὲν τὸ ψηφῶ, ἂν μαραίνουμαι,
Οὐδὲ τὸ συλλογιούμαι
Ἄνθιζω ἔς τὸ παιδάκι μου,
Ἐκεῖνο ἀναγεννηοῦμαι!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Μ Λ Η Δ Α

(Θεϊκὸς Ἔρωσ).

Α'

Φωτολουσμένη, καθαρὴ ὀλόχαρη ἢ ἀυ-
γούλα, μέσα σὲ χίλια χρώματα γλυκὰ καὶ
μαγεμμένα, ὅπου ἡ φύση μοναχὰ μπορεῖ
νὰ ζωγραφίσῃ, προβάλλει ἀπὸ τὸ βουνοῦ
σ' ὀλόχρυσο ἀμάξι· καὶ τὸ βουνοῦ φαντά-
ζεται σὰν κεφαλὴ ἀγίου στεφανωμένη γύρω
τῆς τ' ἀκτινωτὸ στεφάνι. Τὸ ἀγεράκι ζύ-
πνησε· χαρούμενο, ὁρσάτο καὶ ἀπαλὸ σὰν
πέταγμα τῆς πεταλούδας, τρέχει νὰ παίξῃ
σ' τὰ μαλλάκια τῆς καὶ νὰ τῆ χαιρετίσῃ.
Σ' τοῦ βάτου τὰ πυκνὰ κλαδιά δυὸ δυὸ
ζευγαρωμένα τ' ἀηδόνια, γλυκοκελαδοῦν
τραγούδια τῆς ἀγάπης· καὶ τὰ λουλούδια
μὲ ὁρσιστὰς διαμάντια στολισμένα, ἀνοίγουν
σιγὰ σιγὰ τὸ μυρωμένο στόμα καὶ ἀμέ-
τρητες μοσχολοιῖες σ' τῆ διάβα τῆς σκορ-
πίζου.

Ἡ Λήδα ἄμα ἀνοίξε τὰ γαλανὰ τῆς
μάτια—δυὸ κομμάτια οὐρανοῦ ὁρσόλουστα
κλεισμένα εὐκοίτες ἀμυγδαλωτὲς—καὶ εἶδε
τέτοια Αὐγούλα καὶ εἶδε κάτω νὰ κυλᾷ
τὰ κρύσταλλα νερά του, γιγαντιαῖο ἔρπετο
ὁ ποταμὸς Εὐρώτας, νερά που ἐφωσφόριζαν
καὶ λάμπαν σὰν καθρέφτης, κατέβηκε
γοργὰ γοργὰ σ' τ' ἀφράτο του τὸ κύμα
νὰ λούσῃ τὸ κορμάκι τῆς τὸ ἀγγελοκαμω-
μένο.

Β'

Σ' τὴν ὄχθη, ποῦ ἡ καλαμιὲς τὴν κλεί-
νουν φουντωμένες καὶ ἀπλώνεται χαλὶ
χρυσὸ καὶ μαλακὸ ἢ ἄμμος, χωρίζοντας
τὴν καλαμιὰ προβάλλει ἀπὸ μέσα, σὰν ἥλιος
ἀπὸ σύννεφα, ὀλόγυμνη ἡ Λήδα. Μὲ τῶνα
χέρι σκέπασε τῆς ἐντροπῆς τὰ μέρη καὶ μὲ
τὸ ἄλλο τῆς κρατεῖ τὰ πλοῦσιά τῆς στήθη
ποῦ τρέμουν φουσκωμένα σ' τὸ κάθε τῆς τὸ
κίνημα καὶ κύματα τῆς ἡδονῆς σου φαί-
νονται πῶς εἶνε. Τὰ ξεπλεγμένα τῆς μαλ-
λιὰ μαυρίζουν σὰν νύχτα χειμῶνα κατα-
σκότεινη χωρὶς ἀστὲρι ἓνα, καὶ δυὸ φορὲς
λευκότερο σου δείχνουν τὸ κορμί τῆς. Τὴν
Ἄφροδίτη νόμιζες πῶς βλέπεις σὰν γεν-
νήθη ἀπ' τῶν κυμάτων τὸν ἀφρὸ εἰς τὸ
νησί τῆς Πάφου.

Ἡ Λήδα σκύπτει σ' τὰ νερά καὶ ἀχόρ-
ταγη κυττάζει τὴν τόση τῆς τὴν ἐμμορφία
ποῦ μέσα καθρεφτίζουν· χαμόγελο περήφανο
τὰ χεῖλη τῆς χωρίζει καὶ ἀφίνει νὰ προβάλλ-
λουν δυὸ σειρὲς μαργαριτάρια. Τέλος βουτᾶ
σ' τὸν ποταμὸ μὲ γέλοια, μὲ παιχνίδια...
Ἄνατριχιάσαν τὰ νερά· τὸ κύμα φουσκο-
μένο τὴν ἀγκαλιάζει ἔρωτικό καὶ γιὰ φι-

λήματά του σ' τὰ ἀπαλὰ τὰ στήθη τῆς
ἀφίνει τὸν ἀφρὸ του. Καὶ τοῦ διαβάτη
ἀμφιβόλο τὸ μάτι, σαστισμένο νὰ ξεχω-
ρίσῃ δὲν μπορεῖ σ' τ' ἀγκάλιασμα ἐκεῖνο
ποῖς νᾶνε τάχα ὁ ἀφρὸς καὶ ποῖο νὰ εἶν'
τὸ στήθος.

Γ'

Ὁ Δίας, ὅλων τῶν θεῶν καὶ κόσμων
κυβερνήτης, ἐκάθητο σὲ μοναχὴ ἀκροῦλα
τοῦ Ὀλύμπου, στεφανωτὴ ἀπὸ σύννεφο πα-
ρόμοιο μὲ βαμπάκι, καὶ ἀφηρημένος ἐβλεπε
τὴν κτίση τὴν ὠραία, ποῦ κάτωθι του ἀ-
πλώνετο σὰν νύφη στολισμένη. Ἀκοιμη-
τοῖ του φύλακες σιμὰ του παραστέκουν
περήφανος σταυραετὸς σ' τὸ ἓνα τὸ πλευρὸ
του καὶ σ' τ' ἄλλο φίδι φλογερό, γοργὸ
ἀστροπελέκι.

Ἐάφω ἡ ματιά του ἔπεσε σ' τὰ μέρη
τοῦ Εὐρώτα, τῆ στιγμῆ ποῦ ντροπαλὴ
ἀπ' τὰ καλάμια μέσα ὀλόγυμνη ἐπρόβαλε
ἡ ἐμμορφὴ ἡ Λήδα. Τὸ βλέμμα του καρ-
φώθηκε ἀκίνητο ἐπάνω σ' τὸ πλάσμα
ἐκεῖνο τὸ χυτὸ σὰν νᾶταν πετρωμένο καὶ
ἀνατριχίλα μυστικὴ τοῦ ἔτρεξε τὸ σῶμα.
Τὰ μάτια του γυαλίσανε σὰν τὰ νερά τῆς
λίμνης σ' τοῦ ἡλίου τὴν ἀναλαμπὴ καὶ
ἀστραπὲς σκορπάνε. Τὸ αἷμά του πλημ-
μύρησε καὶ οἱ φλέβες τοῦ λαιμοῦ του ἐφού-
σκωσαν καὶ φαίνονται θηλιές ποῦ θὰ τὸν
πνίξουν· καὶ γιὰ νὰ πάρῃ ἀναπνοὴ τεντό-
νει τὰ ῥουθούνια σὰν τὸ ἀράπικο ἄλογο
ποῦ ἀγρίμι τοῦ μυρίση. Νοιώθει ἀγάπη
σ' τὴν καρδιά τῆ θεϊκῆ καὶ θέλει νὰ τῆ
χορτάσῃ σ' τὴ λευκὴ τῆς Λήδας ἀγκαλιά.
Καὶ γιὰ νὰ φύγῃ τῆ ματιά τῆς Ἦρας
τῆς ζηλιάρας σὲ κύκνο ὠραῖο, ζηλευτὸ
εὐθὺς μετεμορφώθη. Καὶ ὁ τρελὸς Ἔρωσ,
παχουλό, σγουρόμαλλο ἀγγελοῦδι μὲ τόξο
καὶ μὲ τῆ χρυσὴ φαρέτρα του σ' τὸν ὦμο,
τὸ Δία ἔτσι βλέποντας περήφανα γελάει.

Δ'

Ὡ μαγεμμένη ἐποχὴ ποῦ καὶ οἱ θεοὶ
σου ἀκόμα λατρεύανε τὴν ἐμμορφία, καὶ
τὴν ἐπροσκυνούσαν! Καὶ οἱ θεοὶ ἑνὸς λαοῦ
δὲν εἶνε παρὰ καθρέφτης ὅπου τὸ βίο τοῦ
λαοῦ ἐκεῖνου καθρεφτίζει. Ὡ ζηλεμμένη
ἐποχὴ, οἱ ἀνθρωποὶ σου τότε, εἴτε σοφοί,
εἴτ' ἄσοφοι, νέοι καὶ γέροι ὅλοι τὸν νοῦ
τους δὲν βασιάνιζαν μὲ πλοῦτη ἢ ψευτοδό-
ξες· στεφανωμένοι μὲ κισσοῦ φιλόχλωρο
στεφάνι δὲν νόμιζαν γιὰ τῆ ζωὴ σκοπὸς
τῆς πῶς εἶν' ἄλλος—παρὰ μοναχ' ἀπόλαυσι
καὶ ἡδονὴ καὶ Ἔρωσ. Ἄχ, ὅποιος τότε
ἔζησε χίλιες ζωὲς ἐχάρη.

Ε'

Ἡ Λήδα κεῖ ποῦ ἔπαιξε μὲ τὰ νερά
τ' ἀφράτα ἀκούει σιμὰ τῆς στεναγμοῦ γλυ-
κόφωνο τραγούδι, ποῦ τὰ αὐτιά τῆς μάγευε
ἀγγελικὴ ἀρμονία. Γυρίζει τὸ κεφάλι τῆς
καὶ βλέπει ἓναν κύκνο κμάρωμένο, τωρ-
νευτὸ, κατὰλευκο σὰν χιόνι ποῦ κολυμ-
πώντας ζύγωνε. Σὰν κύτταξε τὰ μά-
τια του δοκίμασε ἐκεῖνο ποῦ δοκιμάζει.

τὸ πουλὶ σὰν τὸ κυττάζει φίδι. Λίγο σὲ
λίγο ὁ οὐρανὸς στενεύεται, θαμπώνει καὶ
τὴν κατέλαβε γλυκεῖα καὶ λιγωμένη νάρ-
κη, σὰν νᾶχε ἀποκοιμηθῆ μέσα σὲ χίλια
ἄνθη μὲ τῆ βαρεῖά τους μυρωδιὰ μαζῆ
μ' αὐτὴ κλεισμένα. Καὶ ὅταν τὸ στόμα
του ἀγγίξει σ' τὰ χεῖλη τὰ δικά τῆς
τόση αἰσθάνθηκε ἡδονὴ ἀγνωρίστη καὶ
τόση ἐπιθυμία ἄσβεστη, ἀνίκητη, μεγάλη,
ποῦ ἀφέθηκε παράλυτη, μὲ στεναγμούς
κομμένους, μ' ἀνήσυχη ἀναπνοή, μὲ φου-
σκωμένο στήθος σ' τῆ φτερωτῆ του ἀγκα-
λιά ὅπου γλυκὰ τῆ σφίγγει. Τὸ κύμα
στρώνει ὁρσερὸ κρεβάτι τὰ νερά του καὶ
γύρω τους σηκώνεται πελώριο σὰν τοῖχος
γιὰ νὰ τοὺς κρύψῃ, τῶν θνητῶν τὰ μάτια
μὴ τοὺς δοῦνε.

Σ'

Τοῦ κάκου ἡ Λήδα ξαγρυπνᾷ τὸ ζη-
λεμμένο κύκνο προσμένοντας νὰ ξαναῖθῃ
σ' τοῦ ποταμοῦ τὸ κύμα. Δὲν ἐκρατοῦσε
καὶ πολὺ ἑνὸς θεοῦ ἡ ἀγάπη. Δὲν ἦταν
Ἔρωσ τῆς καρδιάς ποῦ τρέφεται μ' ἰδέας
καὶ ὄνειρα φανταστικά καὶ πλάθει χί-
λιους κόσμους εὐτυχισμένους, μαγικούς μο-
νάχ' ἀπὸ ἓνα βλέμμα, ἀπὸ ἓνα μόνο νόη-
μα ἀληθινὸ ἢ ὄχι καὶ ὁ καιρὸς περνᾷ γορ-
γὸς χωρὶς κἄν νὰ τὸ νοιώσῃς. Ἦταν ἀγάπη
ὕλική, τῆς σάρκας μᾶλλον πόθος καὶ ἐσθύ-
στηκε σ' τῆς ἡδονῆς τῆ γλυκερὴν ἀγκάλη
ὡς σβύνεται τὸ φῶς κεριοῦ σ' τὸ φύσημα
τ' ἀγέρα. Μὰ δὲν ἐπέρασε πολὺς καιρὸς,
καὶ ἡ Λήδα ἔφερε σ' τῆ γῆ πεντάμμορφο
κορᾶσι, γέννα ἀλήθεια θεϊκῆ τῆ ξακου-
στὴν Ἑλένη. Εἶχε σμιγμένα ἀδελφικά τὰ
κάλλη τῆς μητέρας μὲ τοῦ πατέρα τὸ
τρανὸ ἐκεῖνο μεγαλεῖο, καὶ σὰν παιδὶ τοῦ
Ἐρωτα, γι' αὐτὸν ἦταν πλασμένη.

ΤΑΓΚΡΕΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τὸ ὑγιεινότερον μέρος τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκε-
πτομένων τὴν μεγάλην εἰρκτὴν τοῦ Πεντο-
βίλλ ἐν Λονδίῳ εἶπε, καὶ δικαίως, ὅτι τὸ
κατάστημα τοῦτο εἶνε ὁ ὑγιεινότερος τόπος
τῆς Ἀγγλίας. Ἐκ 12 χιλιάδων καταδικῶν
οἵτινες κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εὐρίσκοντο ἐν
τῷ καταστήματι, ἀπέθανον μόνον ἑννέα. Ἄς
γίνῃ τότε σύγκρισις πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς
φυλακάς.

Ἡ μηχανικὴ δύναμις τοῦ
καταρράκτου Νιαγάρα.

Αἱ ἐργασίαι πρὸς τεχνικὴν ἐκμετάλλευσιν
τῆς ἐν τῷ μεγάλῳ καταρράκτῳ τοῦ Νιαγάρα
εὐρισκομένης δυνάμεως, ἐπερατώθησαν ἤδη
ὑπὸ τῆς ἐταιρίας τοῦ Νιαγάρα μὲ δαπάνην
20 ἑκατομμυρίων φράγκων. Κατὰ τὰς πλη-
ροφωρίας τοῦ διευθύνοντος μηχανικοῦ, καθη-
γητοῦ κ. Φόρβες, εἰσὶν ἤδη ἔτοιμοι τρεῖς
μεταβιαστικοὶ ὑδροτροχοὶ ἕκαστος 5000 ἰπ-
πων δυνάμεως· τὸ ὕδωρ ρίπτεται ἐπὶ τῶν
τροχῶν τούτων διὰ μεγίστων σωλήνων ἐκ

γάλβος διαμέτρου 2,1 μέτρων, με πτώσιν 42 μέτρων. Ἡ ἀποκτωμένη μηχανικὴ δύναμις μετατρέπεται εἰς ἠλεκτρισμὸν καὶ παρέχεται ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην εἰς τοὺς συνδρομητάς, ὑπολογίζουσι δὲ ὅτι θὰ κοστίσῃ ὀλιγώτερον τοῦ ἀτμοῦ καὶ εἰς τὴν πόλιν Βούρφαλο ἔτι, ἀπέχουσαν 24 χιλιάμετρα τοῦ Νιαγκάρα, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐκεῖ ἐργοστάσια θὰ καταναλίσκωσιν ὅλον τὸ ποσὸν τῆς δυνάμεως ταύτης. Ἡ ἐταιρία ἔχει ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ παραλάβῃ ἐτέρας 200,000 ἵππων ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς πλευρᾶς τοῦ καταρράκτου καὶ σχεδιάζει νὰ παραλάβῃ ἐτέρας 250,000 ἐκ τῆς Καναδικῆς πλευρᾶς, οὗς θὰ χορηγῆ ὅλους ὑπὸ μορφήν ἠλεκτρισμοῦ, τὸ πρῶτον, εἰς τὰ περίχωρα. Ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη ἐπιχείρησις τῆς ἀντλήσεως δυνάμεως ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς κερδοσκοπίας, διότι ὑψώθη ἡ τιμὴ ὄλων τῶν πέριξ γαιῶν ἐπὶ τῇ προϋποθέσει ὅτι θὰ ἰδρυθῶσι πέριξ ἐργοστάσια. Ἐν τούτοις δύναται νὰ ἀντληθῇ ἀκόμη πολλὴ δύναμις ἀπὸ τοῦ Νιαγκάρα ἀφοῦ τὸ σύνολον αὐτῆς ὑπολογίζεται εἰς 15 ἑκατομύρια ἵππων.

Τὰ ὑψίστα δένδρα τῆς γῆς.

Ἐνῶ πρὸ ὀλίγου ἔτι ἡ Sequoia gigantea τῆς Καλιφορνίας ἔθεωρεῖτο ὡς τὸ δένδρον τὸ φέρον τοὺς ὑψίστους κορμούς, νῦν ἀπεδείχθη ὅτι τὸ Γομβόδενδρον τῆς Αὐστραλίας, Eucalyptus amygdalina κατέχει, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὕψος καὶ τὴν διάμετρον τῶν κορμῶν, τὴν πρώτην θέσιν. Εἰς προφυλαγμένας καὶ ὑγρὰς πεδιάδας εὐρίσκει τις ὄχι σπανίως κορμούς τοῦ δένδρου τούτου ὕψους 122 μέτρων· ἵνα φαντασθῇ τις τί σημαίνει τοῦτο ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ ὅτι διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ὕψος τοῦτο πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐπ' ἀλλήλους 67 ἄνθρωποι ἀσυνήθους ὕψους 180 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Εἰς ἐκ τῶν κορμῶν τῶν δένδρων τούτων εἶχε διάμετρον 21 μέτρα, δηλ. θὰ ἐχρηάζοντο 12 ἄνθρωποι ὕψους 180 ἑκατοστῶν νὰ τεθῶσιν ἐπ' ἀλλήλους, διὰ ν' ἀποτελέσωσι στήλην ἴσην πρὸς τὸ πάχος τοῦ κορμοῦ· τὸ δένδρον τοῦτο εἶχεν ἔτι εἰς ὕψος 44 μέτρων διάμετρον 3 μέτρων. Ἀξία παρατηρήσεως εἶνε εἰς τὰ δένδρα ταῦτα καὶ ἡ ταχεῖα ἀνάπτυξις αὐτῶν. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀπέκτων εἰς 8 ἔτη ὕψος 15 μέτρων, ἄλλα εἰς 2 μόνον ἔτη ὕψος 6 μέτρων.

Μέγας ρωδδικὸς διδηροδρόμος.

Τὸ Λονδίνον πρόκειται κατὰ τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Transport» νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς 175 χιλιάμετρα ἀπεχούσης Βιρμιγγάμης διὰ ρωσικοῦ σιδηροδρόμου, ὅποιον εἴχονεν ἄλλοτε ἐν μικρογραφίᾳ ἐνταῦθα παρὰ τὸ Ζάππειον. Ὡς ἀφετηρία θὰ χρησιμεύσῃ πύργος ὕψους 300 μέτρων, αἱ δὲ γραμμαὶ θὰ ὑποβάσταζονται ὑπὸ μεταλλικῶν στύλων οἵτινες πάλιν θὰ ἰστανταὶ ἐπὶ σειρᾶς πύργων· οἱ πύργοι ο἗τοι οἵτινες πρέπει νὰ εὐρίσκονται εἰς ἀπόστασιν 90—100 μέτρων ἀπ' ἀλλήλων, θὰ γίνονται σὺν τῇ ἀποστάσει μικρότεροι, ὥστε ἡ ὅλη γραμμὴ νὰ ἀποτελῇ κεκλιμένην ἐπιφάνειαν. Κατὰ τοὺς γενόμενους ὑπολογισμοὺς πρέπει ἡ κλίσις εἰς ἕκαστον μέτρον νὰ περιλαμβάνῃ 4 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου. Εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου ὁμοῦς πρέπει νὰ κτιθῇ ἕτερος πύργος ὕψους 300 μέτρων. Εἰς τὸ ὕψος τοῦ δευτέρου τούτου πύργου πρέπει νὰ ἔλκεται ἡ ἀμειψοστοιχία δι' ὑδραυλικῆς μηχανῆς καὶ ἐκεῖθεν ἀφι-

νομένη νὰ φθάσῃ μέχρι Λονδίνου. Ἐτέρα παραλλήλως τρέχουσα γραμμὴ καὶ μετὰ κλίσεις καὶ τὰ ὑψώματα εἰς ἀντίθετον διεύθυνσιν, θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς Βιρμιγγάμην. Τὰ ἔξοδα τοῦ νέου τούτου σιδηροδρόμου θὰ εἶνε πολλὰ μεγάλα ἐννοεῖται, διότι πρέπει νὰ κατασκευασθῶσιν οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν 2000 μεταλλικῶν πύργων διαφόρων μεγεθῶν. Τὰ σχέδια διὰ τὸν σιδηροδρόμον εἶνε ἤδη ἔτοιμα καθ' ἃ λέγεται. Εἶνε μόνον ζήτημα ἐὰν τοιοῦτου εἶδους σιδηροδρόμος θὰ εὕρῃ ἀρκετοὺς πελάτας.

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδήσεις.

Ἐὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ κ. Ἰάκωβος Πολυλάς ἀπεπεράτωσε τὴν μετάφρασιν τῆς Ἰλιάδος. Ἡ προσεχὴς δημοσίευσίς τοῦ ἐπιβλητικοῦ τούτου ἔργου, οὕτω συντελεσμένου, θὰ χαίρεισθῃ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῶν φιλολογικοῦ κόσμου ὡς γεγονός βαρυσήμαντον. Καὶ ὅσοι θὰ ἐντυφῶσιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀμητικοῦ ἀριστουργήματος ὑπὸ τῶν ὀραίων καὶ προσετὴν μορφήν, καὶ ὅσοι θὰ εὐρουν ἐν τῇ μετάφρασει γλωσσικὸν καὶ ρυθμικὸν πλοῦτον, ἄξιον μελέτης καὶ ἐκμεταλλεύσεως, θὰ συγχαρῶσι βεβαίως μετ' ἡμῶν διαπρεπῆ λόγιον, διὰ τὴν αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τοσούτου ὀφελίμου ἔργου.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ τὴν προτομὴν τοῦ Κοραῆ, τὴν ἐπὶ τοῦ ἐν Παρισίοις μνημείου αὐτοῦ στηθεῖσαν ἐσχάτως. Εἶνε ἔργον τοῦ γλύπτου κ. Λαζάρου Σωχοῦ πιστότατον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκμαγείου τοῦ ληφθέντος κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Κοραῆ. Ἐπὶ τοῦ προσθίου μέρους ἐγαράχθησαν αἱ λέξεις «ΚΟΡΑΗΣ 1748—1833» καὶ ὕψισθεν «Οἱ ἐν Πα-

ρισίοις ὁμογενεῖς καὶ ὁ σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν ἐφρόντισαν. Λ. Σωχοῦ καὶ Π. Κρίνος ἐποίησαν. 25 Μαρτίου 1895».

Εἰς κομψὸν τομιδίον, μετὰ τριῶν ὀραίων φωτολιθογραφικῶν εἰκόνων ἐκτὸς τοῦ κειμένου, ἐξεδόθη ὁ Δαίμων, τοῦ διασήμου ῥώσπου ποιητοῦ Λέρμοντωφ, κατὰ μετάφρασιν Π. Α. Ἀξιώτου. Ἐκ τοῦ προλόγου, τὸν ὅποιον προτάσει ὁ κ. Σπυρίδων Παγανέλης, ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα: «Εἰς ἐμὲ, ἀγνοοῦντα τὴν ρωσικὴν, δὲν ἀπόκειται νὰποφανθῶ γνώμην περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς μετάφρασεως. Ἄλλοι, βαθέως ἐγκρατεῖς τῆς ρωσικῆς βιβλιοποιίας, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ Δαίμονος εἶνε ἀρίστην ὑπόδειγμα ἀκριβείας, πιστεῖως εἰς τὴν ἔνοιαν, καὶ εὐσυνειδήτου μεταφράσεως ὑπὸ τὴν ἀδοῶν ἑλληνικὴν γλαίαν τοῦ σπαργάντος στίχου τοῦ πρωτοτύπου. Εἶδον ἰταλικὰς καὶ γαλλικὰς μεταφράσεις τοῦ Δαίμονος, ὁμολογῶ δὲ ὅτι εὐρίσκω τὴν ἑλληνικὴν πολλὰ ὑπερτέραν λόγῳ ρυθμοῦ καὶ γλωσσικοῦ κάλλους».

Τὴν ἐβδόμην Ἀπριλίου θὰ τελεσθῶσι μετ' ἐπισημότητος ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Ἐρνέστου Κοουρτίου. Τὰ μέλη τῶν ἐνταῦθα ξένων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν θὰ παρασταθῶσι κατὰ τὴν τελετὴν, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου ἀφίχθησαν ἤδη καὶ περιμένονται πολλοὶ ξένοι καὶ ἰδίᾳ γερμανοὶ.

Ἐπὶ τῶν ἐνταῦθα μαθητῶν καὶ θαυμαστῶν τοῦ Ἐρνέστου Κοουρτίου ἐξεδόθησαν τὰ ἐπόμενα ἔργα, ἀφιερύμενα πρὸς τὸν ἔνδοξον διδάσκαλον ἐπὶ τῇ ὀδοσκοπῇ αὐτοῦ ἐπετείου, τὴν ὅποιαν ἐύρτασε τὸν παρελθόντα Αὐγουστον: Κοσμογονικοὶ Μῦθοι, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου, Συμβολαὶ εἰς τὴν Τοπογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Σκια, Περὶ σικυῶν καὶ σικυάσεως παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Π. Δάμπρου, Ἐκδόσεις Πλουταρχίου συγγραφῆς παρὰ Teubner ἐπὶ τοῦ κ. Γρ. Βερναρδάκη, Ἀρφορεὺς πῆλινος ἐκ Μήλου ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μυλωνᾶ καὶ Τοπογραφία τῶν ἀρχαίων Φερῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Π. Δάμπρου (ὑπὸ τὰ Πιστήρια).

Ἐπὶ τῶν τίτλων «Χειμεριναὶ Νύκτες» ὁ κ. Ι. Π. Ἰωαννίδης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤρξατο ἐκδίδων τὰ ἔργα του. Ἐξεδόθη ἤδη τὸ α' τεῦχος τοῦ πρώτου τόμου, περιλαμβάνον διάφορα ποιήματα.

Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενὴς κ. Γεώργιος Ἀδέρωφ προσέφερεν ὑπὲρ τῆς ἀναβιώσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων 500,000 φράγκων. Ἡ σημαντικωτάτη αὐτῇ δωρεὰ ἐγένετο κατόπιν αὐτογράφου ἐπιστολῆς τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Διαδόχου, προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, κομισθείσης πρὸς τὸν κ. Ἀδέρωφ ὑπὸ τοῦ κ. Τιμολέοντος Φιλήμονος.

Τὴν Μ. Παρασκευὴν ἐγένετο κατὰ τὸ σῆνθος, μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπείας καὶ τάξεως, ἡ ἐκφορά τῶν ἐπιταφίων. Ὁ καιρὸς ἠνένησε τὴν εορτήν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 1 Μαρτίου. — Ὁ κ. Μυλωνᾶς ὁμιλεῖ περὶ πηλίνου ἀμφορέως ἐκ Μήλου, ἀγορασθέντος πρὸ δύο ἐτῶν ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας καὶ ἀποκειμένου νῦν ἐν τῇ Α' αἰθυσῇ τῶν ἀγγείων τοῦ κεντρικοῦ μουσείου ὑπ' ἀρ. 354 (ἴδ. 4ον τεῦχος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημ. τοῦ 1894 ἀμφορεὺς πῆλινος ἐκ Μήλου). — Ὁ ἐταῖρος τῆς σχολῆς κ. Πάλλας ἀνακινῶναι τὰ ἐξαχόμενα τῶν ἐπὶ τόπου μελετῶν αὐτοῦ περὶ τῆς ζωφόρου τοῦ Ἐρεχθίδου, ἧς πολλὰ γλυπτὰ σώζονται ἔτι ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως (ἐξεργασμένα ἐκ πεντητησίου μαρμαροῦ, ἦσαν γομφωμένα ἐπὶ τῶν κυανῶν πλῆκων ἐλευσινιακοῦ λίθου, αἵτινες ἐν μέρει κατὰ χώραν σώζονται, π. χ. κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς βορείας προστάσεως). Ἐκ τούτων ὁμοῦς οὐδὲν δύναται νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὰ ἐν τῇ γνωστῇ ἐπιγραφῇ CIA I 322 μνημονεύμενα. Ἐννενηκόντα καὶ ἐν τεμαχία διέκρινεν ἐκ τῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ γλυπτῶν ἀνήκοντα εἰς τὴν ζωφόρον ταύτην (τὰ πλείεστα γυναικεῖα μορφαί), ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρει μᾶλλον μορφὰς ἐν κινήσει εὐρισκομένας, ἐξ ὧν σχεδὸν οὐδεμία σήμερον σώζεται, αἱ ὑπόλοιποι, ἤρεμον στάσιν δηλοῦσαι, πρέπει ν' ἀνήκον εἰς τὰ θεώμενα πρόσωπα. Εἰς δύο δὲ μεγέθη διαιροῦνται τὰ σωζόμενα, τὰ μὲν μι-